

הסתרה רק צהירות עלום לזה לא היה שייך אללם זה השבח אכן דורו של יהושע שהיו צאי הארץ שנחסר אללם האור בלבושי מעשה המלות ונקטן הבהירות בלבושי עוה"ז במרישה ובזריעה והיו לריכין להכיר הגהגת מלכות שמים בעומק הסתעפות כל הלבוסים לזה תיקן יהושע זה השבח ואמר עלינו לשבח וכמו בציאר בזה רב האי גאון ז"ל שמלת עלינו הוא כענין נאמרס ז"ל מאן דאמר עלי כמאן דטעין אכתפיה דמי, היינו שישראל מקבלים עליהם להעמיק בכל לבושי עוה"ז ולהכיר בהם כבוד מלכות שמים וזה רק בהתחלה מאן דאמר עלי כמאן דטעין אכתפיה דמי אבל אח"כ מכירין ישראל אשר באמת נושא הארון את נושאיו וכן הוא באמת כל המלות שהמה נושאין את נושאייהם אכן על הגוון נראה שהאדם נושא אותם כדכתיב בכתף ישאו אבל אח"כ רואים מפורש שהם נושאים את נושאייהם ואין שום משא בכתף כלל לארון הכל, מלת ארון מורה על קיבוצ מכל מיני פרטים ומי שנמלא אללו כל מיני פרטים ארון אכן כאשר ניכר איך שיש מלדו שלימות לכל מיני פרטים ואין שום פרט נופל אללו מן הכלל זה נקרא ארון הכל :

לחת גדולה מלת גדולה מורה על התפשטות הרגון בכל הלבוסים כדאי' בפרקי דר"א גדול היית עד שלא בראת את עולמך ומשבראת את עולמך נתגדלת ביותר וזהו למה גדולה שיתפשט מפורש רלונו ית' בכל הלבוסים שיהיה ניכר חסד אל כל היום בכל התפשטות הלבוסים ליוצר בראשית, היינו כי באמת נקרא השי"ת אחד כדאי' בתורה"ק אנת הוא חד ולא בחושבן כי ראשון מורה על חד בחושבן שנתפשט רלונו ית' בלבוסים כי ראשון מחייב שני כדאי' במדרש (בראשית רבה) אם למנין הימים הוא מונה היה לו לומר יום ראשון וכו', אבל אחד מורה על חד ולא בחושבן שאין שום לבוש כלל והשי"ת נקרא ה' אחד שאינו מחייב שום לבוש אכן בעוה"ז הסתיר השי"ת את גודל האור מבחינת אחד והאגיל לבוש שיהיה נקרא ראשון, היינו שיתראה הכרת מלכות שמים בלבוסים מעוה"ז כדכתיב אני ראשון ואני אחרון, ועל זה הרגון שהעמיד השי"ת שיהיה נקרא ראשון רומז מלת בראשית ברא אלהים כמבואר בזה"ק (בראשית טו:) בראשית ברא שית מקלה השמים ועד קלה השמים שית סמרין דמהפשטן מרזא עלאה באתפשטותא וכו', היינו שזאת ההתפשטות בעלמה היא כל הבריאה שרלונו ית' להקרות ראשון שיהיה ניכר מלכות שמים בכל הששה קלות מלבושי עוה"ז ועל זה הרגון אמר כאן ליוצר בראשית כי יולר בראשית מורה על המקור והתחלת הרגון ית' שהתחיל להתחלק מבחינת אחד לבחינת ראשון ועל זה אמר שלא עשנו כגויי הארצות, היינו שזוה המקום העליון הואתחלק מאחד על ראשון ניכר החילוק וההבדל בין ישראל להאומות כי מאחר שישראל יכולין לכרוע

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 52הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(ט) ובמה בשופר (גמ' שם) איתא בספרי המליכה תחלה ואח"כ בקש מלפניו וכו' היינו הגם שבאמת הוא השי"ת מלך אף בלא עם כמאמר ארון עולם אשר מלך בערם כל יליר נברא אכן רלגנו ית' הוא שיהיה נקרא מלך ישראל אף שמלכותו בכל משלה וכדכתיב ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה מאורה אף עם העו"ג מנהי' השי"ת המלוכה שלו למעלה מדעתם בענין שמלינו בגמ' (פסחים פו) אנפי דרומי בהא נחתינן ובהא סלקינן וכו' אולם מישראל הוא כל הרגון ית' שיהיה נקרא מלך ישראל היינו שיהיו ממליכים את השי"ת בדעתם ובתפילהם שיהיו נקראים ישראל עמו היינו שישראל המה הלבוס והכלי פעולה להמליכה של השי"ת לזה הליב לבוש בזה העולם שאין מלך בלא עם רק ע"י ישראל עמו שממליכים את השי"ת נקרא השי"ת מלך ישראל נמלא שישראל המה לבוסים וכלי

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 49הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

פעולה למלכותו ית' כי על ידם דוקא נשלים כבוד מלכותו ית' וממילא כל מה שנחסר להם נחסר נמי לכבוד מלכותו ית' כמאמרס ז"ל (סנהדרין) בזמן שאדם מוטער שכינה מה הלשון אומרת קלני מראשי קלני חזרועי וכאשר משלים השי"ת לישראל מה שחסר להם נחסר להשלמות כבוד מלכותו ית' כי מאחר שישראל הם כלי פעולה לכבוד מלכותו ית' אח"כ הוא כל לרכי גופם רק כבוד שמים ומה שחסר להם חסר נמי לכבוד שמים. וזהו דאיתא שם המליכה תחלה ועי"ז כל מה שיחסר לישראל יהיה נחסר זאת נמי לכבוד שמים כביכול. וזהו ואח"כ בקש מלפניו כי ע"י שהמליכה תחלה אזי יתחשב כל מה שיבקש מלפניו אף בלרכי הגוף ג"כ כבוד שמים :

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 50הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(מד) איתא בגמ' (ר"ה) אמרו לפני מלכות ברה"ה כדי שתמליכוני עליכם וכו', והוא כדאי' (בספרי) המליכה תחלה ואח"כ בקש מלפניו, היינו כפי מה שהאדם ממליך עליו את השי"ת ברגון גבול תפיסתו כך עומד השי"ת נגדו נמי ברגון. וזהו שתקנו חז"ל לומר במלכיות עלינו לשבח כי זה השבח תיקן יהושע בכניסתו לארץ כי גבי דור המדבר שהוא דורו של משה שנקראו דור דעה שהיו מוקפים בענני כבוד כדכתיב וענך עומד עליהם שהלכו תמיד בגודל צהירות ולא היה אללם שום

ר"ה יוה"כ ליינר, גרשון חנוך בן יעקב עמוד מס 51הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

